



ת"פ 22338/03/22 - מדינת ישראל נגד רמזי פאר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 22338-03-22 מדינת ישראל נ' פאר(עציר)

לפני כבוד השופטת רונית פוזננסקי כץ
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שפי שטרצר
נגד

הנאשם רמזי פאר
ע"י ב"כ עו"ד רמזי סקיס

הדיון מתורגם לערבית ע"י הסנגור

גזר דין

חלק כללי:

1. הנאשם הורשע ביום 17.07.2022 בהתאם להודאתו בכתב האישום בעבירות כדלקמן: **כניסה לישראל שלא כחוק** לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב 1952, **גניבת רכב** לפי סעיף 413 ב לחוק העונשין, תשל"ז-1977 {להלן: **החוק**} + סעיף 29 (א) לחוק; **נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961; נהיגת רכב ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2 (א) לצו בדבר ביטוח כלי רכב מנועיים, תשכ"ח-1968; חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 ה לחוק; הפרעת שוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.**

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 01.03.22 בשעה 02:00 לערך, שהה הנאשם, תושב הרשות הפלסטינית, ללא אישור שהייה כדין ברח' משמר הירדן 7 רמת גן (להלן: **המקום**). באותן הנסיבות, **גנב הנאשם בצוותא חדא עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר") רכב מסוג MAZDA (להלן: הרכב), בכך שהאחר ניפץ את חלון הדלת הימנית של הרכב והתניעו בדרך שאינה ידועה למאשימה, ואז נכנס הנאשם לרכב ועזב את המקום כשהוא נוהג ברכב שעה שאינו מורשה לנהוג כלל ואינו מחזיק בפוליסת ביטוח בת תוקף. בהמשך, הבחינו שוטרים בנאשם בעודו נוהג ברכב ברח' פנחס רוטנברג ברמת גן והורו לו לעצור אולם הנאשם החל לנהוג בצורה פזיזה ולברוח מהמקום, כאשר בשלב מסוים פרק מהרכב ונמלט, עד אשר נעצר על ידי השוטרים. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם לרכב נזק בשווי 800 ₪.**



טענות הצדדים

טיעוני המאשימה לעונש

3. באת כוח המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם אשר כולל הרשעה יחידה בעבירה ביטחונית משנת 2020. לשיטתה, העבירות אותן ביצע הנאשם הינן חמורות ומלמדות על תכנון מראש. חומרת מעשיו של הנאשם אף גוברת נוכח העובדה שהנאשם ניפץ את החלון האחורי של הרכב, התניע את הרכב ביחד עם אחר ונהג ברכב אותו גנב, וזאת למרות שלא החזיק ברישיון נהיגה או בהכשרה מתאימה לעשות זאת.

4. באת כוח המאשימה הפנתה **לערכים המוגנים** שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם והם שמירה על קניינו, פרטיותו ורכושו של אדם ותחושת הביטחון האישי שלו. באשר לעבירות התעבורה הנלוות הפנתה התובעת לערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור. לבסוף הפנתה התובעת להיבט הכלכלי הטמון בעבירות המיוחסות לנאשם, אשר גרם נזק לרכב בשווי של 800 ₪.

5. באשר **למתחם העונש ההולם** עתרה באת כוח המאשימה למתחם אשר נע בין **12 חודשי מאסר בפועל ל - 24 חודשי מאסר** ולתמיכה בעתירתה הפנתה לשורה של פסקי דין, כדלהלן:

א. רע"פ 1123/18 **אשרף דבארי נגד מדינת ישראל** - בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון דיוני בעבירות של **גניבה, ניסיון לגניבת רכב, ונהיגה ללא רישיון נהיגה**. כעולה מעובדות כתב האישום נטל הנאשם את מפתחות רכבו של המתלונן, הניע את הרכב והחל לנסוע בו, מבלי שהחזיק ברישיון נהיגה כדין. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים אשר המליצו שלא להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל ובמקום זאת המליצו להסתפק בצו מבחן, אשר במסגרתו ישולב הנאשם בתוכנית גמילה, לצד הטלת 80 שעות של"צ. בית המשפט אימץ את עמדת המאשימה לפיה יש לקבוע מתחם ענישה הולם הנע בין **12 חודשי מאסר ל - 24 חודשים והטיל על הנאשם, אשר לחובתו רישום פלילי, 13 חודשי מאסר. בנוסף הפעיל בית המשפט מאסר על תנאי בן 3 חודשים כך שנקבע כי הנאשם ירצה עונש של 14 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם וכך גם עשה בית המשפט העליון.**

ב. ת"פ 1462-07-15 **מדינת ישראל נגד בלחיר קנבר**, - במקרה זה עסקין בנאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של **כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה**. הנאשם גנב רכב אש חנה בחניה החיצונית של בית החולים הלל יפה בחדרה והחל בנסיעה לכיוון השטחים עד אשר נחסם על ידי אחד המתלוננים בסמוך למחסום ג'ואברה הסמוך לטול כרם. בית המשפט השלום בחדרה קבע מתחם אשר נע בין **12 ל - 28 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, והטיל על הנאשם, שהינו בעל פלילי רלוונטי, 14 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הפעיל שני מאסרים מותנים בני 12 חודשים ו 3 חודשים, כך שבסך הכל ריצה הנאשם**



23 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ג. עפ"ג 31602-02-19 ו-25404-02-19, ג'האד אלגראבעה ואח' נגד מדינת ישראל (באר שבע), בית המשפט השלום הרשיע את הנאשמים על יסוד הודאתם **בשני אישומים** כאשר באישום הראשון יוחסה להם עבירה של **גניבת רכב** ובאישום השני עבירות של **סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב**. בית המשפט גזר על הנאשם 1 עונש של **15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ועל הנאשם השני 13 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**. ערעור הנאשמים לבית המשפט המחוזי נדחה.

6. לעניין **מיקומו של הנאשם בתוך המתחם** ביקשה באת כוח המאשימה למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם ולהשית עליו **14 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי**.

טיעוני ההגנה לעונש

7. בא כוח הנאשם טען כי אין לראות בעברו של הנאשם עבר רלוונטי לעניינו, שכן עסקין בהרשעה בעבירה ביטחונית מבית דין צבאי במסגרת הפגנה, שעה שהנאשם היה קטין ובסופו של יום נדון שם ל 3 חודשי מאסר.

8. בא כוח הנאשם הפנה לנסיבות ביצוע העבירה ולעובדות כתב האישום, כאשר לשיטתו עולה מהנסיבות שיש "אחר" שהוא הדומיננטי באירוע, לא כל שכן שעה שאותו אחר היה זה אשר ניפץ את שמשת החלון ואותו אחר לא נתפס.

9. בטיעונו ביקש ב"כ הנאשם כי בית המשפט ייתן משקל לנסיבות חייו הקשות של הנאשם וינקוט כלפיו במידת הרחמים. הנאשם, צעיר בן 20, נטל אחריות מלאה על מעשיו, למד את הלקח בחוויית המעצר הקשה שעוברת עליו, אשר התרחשה במהלך ימי החג והצום שעה שהנאשם מנותק מבני משפחתו. בעניין זה הוסיף ואמר כי בשל היותו של הנאשם תושב שטחים נשללות ממנו זכויות בסיסיות כגון קנטינה וכי הוא חווה בדידות גדולה עת הוא מנותק מבני משפחתו בשל איסור ביקור בישראל. חרף גילו הצעיר, בהיותו תושב שטחים, נשללת ממנו האפשרות לעבור הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן. לשיטתו תיקון 113 גרם למאשימה לשכוח שאנו עוסקים בדיני נפשות ושכל אדם הוא עולם ומלואו, ובמקום זאת המאשימה נוטה לבחון את התיקים רק לפי מספרים, תוך התעלמות מלאה מנסיבותיו האישיות של הנאשם.

10. בכל הנוגע לעברו הביטחוני הפנה בא כוח הנאשם להחלטות שניתנו על ידי ערכאות שונות במסגרתן, כך לטענתו, עברם הביטחוני של הנאשמים לא נשקל בעת גזירת העונש וביקש כי בית משפט זה ינהג בדרך דומה. באשר **למתחם העונש** ההולם הפנה בא כוח הנאשם למתחם אשר לטענתו קבע מותב זה, כמו גם מותבים אחרים של בית המשפט, ואשר מתחילים ב- 7 חודשי מאסר בפועל וביקש כי בית המשפט ימקם את הנאשם בתחתית המתחם לו עתר ויטיל על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל.



הנאשם בדברו האחרון:

11. הנאשם התנצל על מעשיו והביע חרטה כנה ומלאה וביקש לחזור למשפחתו עקב מצבה הבריאותי הקשה של אמו.

דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם:

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה, וזאת בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. הנאשם פגע ברכושו של המתלונן ובמעשיו אלה פגע בערך החברתי המוגן אשר נועד להגן על קניינו של אדם, על שלומו ועל תחושת ביטחונו. ציפייה טבעית של כל אזרח הינה כי בשובו אל מקום החניה שם הותיר את רכבו, ימתין לו הרכב ללא פגע ובאמצעותו יוכל להמשיך את שגרת יומו ולנוע ממקום למקום באין מפריע ובתחושת ביטחון. מעשיו של הנאשם פגעו בערכים מוגנים אלה - פגעו בקניינו של המתלונן, בשגרת יומו ובביטחונו. הנאשם פעל ביחד עם אחר לצורך גניבת הרכב, בכך שהאחר ניפץ את שמשת חלון הרכב והתניעו ולאחר מכן נכנס הנאשם לתוך הרכב והחל בנסיעה, שעה שאינו מחזיק ברישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח בת תוקף, עד שנעצר זמן קצר לאחר מכן. הנאשם נהג במהירות וללא רישיון ורק בדרך נס לא הסתיימה נהיגתו בפגיעה בנפש.

14. תופעת גניבת הרכבים הפכה שכיחה וזאת דווקא בתקופה בה רכבו של אדם הפך להיות חיוני וחלק בלתי נפרד מיכולתו להתנהל ולתפקד בשגרת יומו. בעניין זה יפים דבריו של כבוד השופט עמית בבש"פ 45/10 פאדי מסארווה נגד מדינת ישראל,

"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי יאמוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש".

15. גניבת רכבים משטח מדינת ישראל והעברתם לשטחי הרשות הפכה מזמן ל"מכת מדינה" שיש להילחם בה על דרך של הטלת ענישה מחמירה על עבריינים שביצעו עבירות אלה. בעניין זה יפים דבריה של השופטת ד. ביניש בבש"פ 5431-98 רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל,

"העבירות המיוחסות לעוררים בוצעו לאחר תכנון מוקדם, בתחכום, בשיטתיות ובהיקף מסחרי. הוצאת שיירה של כלי רכב גנובים, בחסות מדומה של ניידת משטרתית, על-ידי חבורה שפעלה לאחר תיאום מוקדם, מצביעה על הסיכון הנשקף מן העוררים".



וכן ראה ת"פ 52079-06-18 **מדינת ישראל נגד אבו עזא**, שמהתייחס בית המשפט לעבירות גניבת רכב באומרו:

"העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק האב חמורות. חברה מתוקנת אינה יכולה להסכים עם מצב בו רכוש אזרחיה יהפוך להפקר. מעבר לנזק הכלכלי הנגרם לבעלי כלי הרכב, ביצוע העבירות דוגמת זו שביצע הנאשם, פוגע קשות בתחושת הביטחון האישי של האזרח, החש כי רכשו הופך להפקר, וזאת הרבה מעבר להטרדה הנגרמת בשל הסידורים הנדרשים מקורבן העבירה לאחר ביצועה... עבירת גניבות הרכב, הפריצה לרכב והגניבה מרכב הפכו מכבר למכת מדינה של ממש".

16. לצד האמור לעיל איני סבורה כי יש לבחון את כלל עבירות הרכב כמקשה אחת ובמקום זאת, בעת גזירת העונש, יש לאבחן בין המקרים השונים על פי מספר קריטריונים ביניהם: **תכנון או היעדר תכנון; היות הנאשם חלק משרשרת אם לאו; ביצוע העבירה בצוותא או לבד; העברת או ניסיון העברת הרכב לשטחים אם לאו.** אלה רק חלק מהמבחנים הרלוונטיים לסוגיית הענישה ואולם דומני כי יש במבחנים אלה כדי לייצר מנעד ענישה רחב דיו. הבה נבחן את מיקומו של הנאשם ביחס למבחנים השונים שפורטו לעיל:

א. **תכנון או היעדרו** - מנסיבות האירוע המפורטות בכתב האישום עולה כי הנאשם תכנן את גניבת הרכב ביחד עם אחר עת נכנסו לשטחי המדינה וזאת ללא כל הסבר סביר למעט כוונתם לבצע עבירה.

ב. **ביצוע העבירה בצוותא או לבד** - כעולה מעובדות כתב האישום הנאשם ביצע את העבירות ביחד עם אחר אשר זהותו אינה ידועה.

ג. **היות הנאשם חלק משרשרת אם לאו** - הנאשם נותן את הדין בנוגע לעבירה זו ועבירה זו בלבד ואין כל אינדיקציה לעיסוק מסחרי בגניבת רכבים או להיותו של הנאשם חלק משרשרת.

ד. **העברת או ניסיון העברת הרכב לשטחים** - הנאשם נכנס לישראל ללא אישור, גנב ביחד עם אחר רכב בעיר רמת גן והחל בנסיעה ברכב עד שנעצר זמן קצר לאחר מכן, כשהוא עדיין נמצא ברמת גן. מכאן שלכאורה אין כל אינדיקציה המלמדת על כוונתו של הנאשם להעברת הרכב לשטחים, ואולם נסיעתו המהירה ברכב הגנוב ללא רישיון, כשהוא תושב שטחים אשר נכנס לארץ לבצע עבירה בצוותא, עשויה ללמד על קיומו של פוטנציאל לקיומו של רכיב זה.

17. ערכים מוגנים נוספים בהם פגע הנאשם הינם אלה אשר נועדו לשמור על שלום הציבור ועל שלום משתמשי הדרך, וכן במעשיו פגע הנאשם בריבונותה של מדינת ישראל ובסדר החברתי הנוגע להסדרת כניסתם ושהותם של זרים בתחומי המדינה. סדר זה הוא חיוני לביטחון הציבור וכן ליציבות החברתית והכלכלית.

18. עבירת גניבת רכבים על ידי שוהים בלתי חוקיים הוכרה זה מכבר כ"מכת מדינה" אשר יש צורך להילחם בה בענישה מתאימה ומרתיעה. מחד, המקרה שבפניי הינו אירוע אשר לצער כולם הפך "שגרתי" של גניבת רכב,



המגלם בתוכו חומרה רבה שעה שהנאשם תכנן ואף נכנס לשטח המדינה ללא אישור כדין על מנת לבצע עבירות הפוגעות בשורה של ערכים מוגנים. יתרה מזו, בסופו של האירוע, הנאשם לא נעתר להוראות השוטרים להימלט. מאידך, לא ניתן להתעלם מכך שה"אחר" לא אותר, בעיקר שעה שחלקו של אותו אחר משמעותי. עובדות המקרה מלמדות על חלקת תפקידים ברורה בין השניים - "האחר" הינו זה אשר ביצע את השלב הראשוני של שבירת החלון והתנעת הרכב ואילו הנאשם היה זה עליו הוטלה המשימה של נהיגת הרכב לכיוון היעד המתוכנן. מבלי שיהא בכך כדי להקל בחלקו של הנאשם ובחומרת מעשיו, הרי שלא אוכל להתעלם מכך שחלקו של האחר משמעותי ובמידה מסוימת דורש תחכום וידע רב מזה שנדרש לנאשם במעשיו.

מדיניות הענישה הנוהגת:

19. עיינתי בפסיקה שהוגשה לבית המשפט על ידי הצדדים ואשר נועדה לשכנע את בית המשפט בדבר העונש הראוי, כל צד על פי מטרותיו העונשיות, ולצד זאת מצאתי לצרף רשימה של פסקי דין העוסקים באותו עניין כדלקמן:

א. רע"פ 1108/15 **מחמוד שעאבנה נגד מדינת ישראל** - הנאשם לא צבר לחובתו הרשעות קודמות והורשע לאחר ניהול הוכחות **בעבירות של גניבת רכב והחזקת כלי פריצה**. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם ביחד עם אחר הגיעו לחניון של סופר מרקט גדול. השניים הגיעו למקום ברכבו של הנאשם, והסתובבו ברגל בין המכוניות. האחר ניגש לרכב שחנה במקום, וכעבור מספר רגעים נכנס אל הרכב ונסע אל מחוץ לחניון, תוך שהנאשם מתצפת ומכוון אותו לעבר היציאה. באישום השני, החזיק הנאשם ברכבו כלי פריצה ללא הסבר סביר להימצאותם ברכבו. בית המשפט השלום קבע מתחם אשר נע בין 8 חודשי מאסר ל-24 חודשים וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם וכך גם עשה בית המשפט העליון. הנאשם האחר הודה במעשיו ונדון ל-16 חודשי מאסר בפועל.

ב. עפ"ג (תל-אביב) 37617-01-19 **סנטוב נ' מדינת ישראל (11.3.19)** - הנאשם הודה והורשע בעבירות של **גניבת רכב, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח**. הנאשם יחד עם אחר, גנב רכב מחניון בת"א, עת נכנס לרכב, התניע אותו ונסע בו לכיוון היציאה מהחניון. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשים ל-18 חודשי מאסר, לצד פסילה מלקבל רישיון נהיגה או מלנהוג לתקופה של 3 חודשים. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שלא בא בהמלצה טיפולית. בית המשפט גזר על הנאשם, בן 29 נער עבר פלילי, עונש של 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, התחייבות בסך 2,000 ₪ למשך שנתיים ופסילה מלקבל רישיון נהיגה או לנהוג למשך 3 חודשים. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ג. עפ"ג 32962-05-21 **אחמד אלחמידי נגד מדינת ישראל** - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו **בשתי עבירות של גניבת רכב**. הנאשם היה חלק משרשרת גניבת רכבים והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינית, כאשר תפקידו של הנאשם היה לקבל את הרכבים הגנובים ולהעבירם לשטחי



הרשות. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 16 ל-34 חודשי מאסר בפועל ומשיקולי שיקום לאחר שקיבל תסקיר חיובי בעניינו של הנאשם, הטיל עליו עונש של 13 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הנאשם לא השלים עם עונשו וערער על חומרתו לבית המשפט המחוזי, אשר קיבל את הערעור באופן חלקי. בית המשפט לא התערב במתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט השלום, אולם התרשם מעברו הנקי של הנאשם שאף עבר הליך שיקומי ובכוונתו להשתלב בלימודים אקדמיים, והטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל אשר אם ימצא מתאים יוכל לרצותם בעבודות שירות, ולצד זאת צו מבחן למשך שנה וענישה נלווית.

ד.ת"פ 46381-10-13 **מדינת ישראל נגד לב אובאידוב**, בית המשפט השלום בתל אביב הרשיע את הנאשם לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של **גניבת רכב בצוותא** באשר הנאשם גנב רכב ביחד עם אחר. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 8 חודשי מאסר ועד ל 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ה.רע"פ 780/15 **מוצטפא חאג' יחיא נ' מדינת ישראל** (4.2.15)- הנאשם הודה והורשע בעבירות של **סיוע לגניבת רכב ונהיגה ברכב ללא ביטוח תקף**. הנאשם יחד עם אחר- תושב הרשות הפלסטינית, היו חלק משרשרת גניבת כלי רכב ופריצה לבתי מגורים בשטח מדינת ישראל במטרה להעביר כלי רכב גנובים לשטחים. מכונית נגנבה והועברה לידי האחר להעבירה לשטחים. בזמן שהאחר נסע ברכב הגנוב, המבקש נסע לפניו ותפקידו היה להתריע בפני האחר מפני הצבת מחסומי משטרה. האחר נעצר לאחר שפרץ את המחסום וניסה להימלט. המבקש נעצר אף הוא והסתבר כי הוא נהג את הרכב ללא ביטוח תקף. בית המשפט השלום עמד על החומרה היתרה בתופעת גניבת הרכבים והעברתם לשטחים וגזר על הנאשם, תוך ששקל את נסיבות חייו, הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי, כמו גם העובדה שעל האחר הוטל עונש של 11 חודשי מאסר בפועל במסגרת הסדר טיעון סגור, עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, 7 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 750 ₪, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שנה בפועל ולמשך שמונה חודשים על תנאי.

ו. ת"פ 56018-06-21 **מדינת ישראל נגד מועתז רגוב**, בית המשפט השלום בתל אביב (מותב זה) הרשיע את הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון דיוני בעבירות של **גניבת רכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, נהיגה ללא רישיון רכב ונהיגת רכב ללא ביטוח**. הנאשם התפרץ לרכב שהיה מונע באותה עת והחל בנסיעה לכיוון דרום הארץ. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי ישן, 10 חודשי מאסר בפועל, הפעיל מאסר על תנאי בן 3 חודשים, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל.

ז. עפ"ג 57089-03-14 **עודי מחפוז נגד מדינת ישראל**, בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בבית המשפט השלום בירושלים. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירת **גניבת רכב** בכך שהתפרץ לרכב, שבר את המתנע, הניע את הרכב והחל בנסיעה



לכיוון מחסום קלנדייה. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין 9 חודשים לבין שתי שנות מאסר, והטיל על הנאשם, ששירות המבחן המליץ להשית עליו צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור, 9 חודשי מאסר בפועל.

ח.ת"פ 7964-11-21 **מדינת ישראל נגד בדר ביאדסה** (מותב זה) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר דיוני בעבירות של **כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, היזק לרכוש במזיד, נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה ונהיגה ברכב מנועי ללא ביטוח**. בית המשפט קבע מתחם אשר נע בין 9 חודשים ל- 18 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ט. עפ"ג 1190-03-21 **עבד אלבטיחאת נגד מדינת ישראל**, הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של **קשירת קשר לפשע וגניבת רכב**. במקרה זה דובר בנאשם אשר קשר קשר עם אחר לגנוב רכב בתחומי מדינת ישראל ולהעבירו לשטחי הרש"פ. בית המשפט המחוזי בבאר שבע אישר עונש של 10 חודשי מאסר בפועל שהוטל על הנאשם בבית המשפט השלום, וקבע כי עונש זה מצוי בחלק התחתון של הענישה הנוהגת בנסיבות דומות.

י. רע"פ 6957/20 **עלי ספורי נגד מדינת ישראל** - בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם על יסוד הודאתו **בארבע עבירות של גניבת רכב**. על פי המתואר בפסק הדין הנאשם גנב ארבעה רכבים מחברות השכרת רכב וזאת בארבע הזדמנויות שונות. בכל אחד מן המקרים שכר הנאשם כלי רכב מחברת השכרה, הסיעם לשטחי הרשות הפלסטינית, והתקין ברכבים מכשיר איתור המבוסס על מערכת מיקום גלובאלית וזאת על מנת שיוכל להתחקות אחר מיקום הרכב גם לאחר השבתו לחברה. זמן מה לאחר שהרכב הושב לחברת ההשכרה והושכר על ידי אדם אחר, גנב הנאשם, ביחד עם אדם נוסף, את כלי הרכב על ידי כך שהתחקה אחר מיקומו באמצעות המערכת שהתקין. הנאשם והאחר העבירו את הרכבים לשטחי הרשות הפלסטינית. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם לכלל העבירות אשר נע בין 18 חודשי מאסר ל 36 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, וגזר על הנאשם, שנעדר רישום פלילי ושירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו, 20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור הנאשם בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחה.

20. עניינו של הנאשם חמור ומעשיו פגעו בערכים מוגנים ועל בית המשפט לעשות כל שביכולתו בכדי לוודא כי ערכים אלה יזכו להגנה ראויה, זאת, בין השאר, על דרך של ענישה משמעותית אשר יש לקוות כי יהא בכוחה להרתיע את המתכננים מלבצע עבירות דומות. מנגד, הנאשם אינו חלק משרשרת גניבות, האחר לא נתפס, הרכב נתפס זמן קצר לאחר האירוע ולא הגיע לשטחים. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים אלה ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 9 חודשי מאסר ל- 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.



21. במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולא.

קביעת העונש הקונקרטי:

22. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. ראשית, כשיקול לקולא, נתתי משקל להודייתו של הנאשם אשר הביאה **לחיסכון של זמן שיפוטי יקר**.

23. בפנייתו לבית המשפט **הביע הנאשם חרטה כנה ומלאה** וניכר כי הוא מצר על מעשיו ומבקש לשוב לביתו על מנת לסייע בכלכלת הבית ולשהות לצד אמו החולה.

24. הנאשם **צעיר בן 20 ללא הרשעות** קודמות אשר למעט רישום בעבירה ביטחונית אחת עת היה קטין לא הסתבך בפלילים. בכל הנוגע לעבירה הביטחונית הרשומה לחובת הנאשם - גזר הדין לא הוגש לבית המשפט ואין המדובר בעבירה הרלוונטית לענייננו שכן אין המדובר בעבירת רכוש או שב"ח. העבירה הביטחונית התרחשה לפני כשנתיים, עת הנאשם היה על גבול הבגירות, והוא ריצה בגינה 3 חודשי מאסר ומאז לא הסתבך בפלילים ו/או בעבירה ביטחונית אחרת. מנגד, חרף הנסיבות המקלות אותן מניתי, עסקינן ברישום המלמד על כך שאין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק וכי כבר ריצה תקופת מאסר אשר אמורה הייתה לגרום לו להימנע מלשוב ולהסתבך בפלילים באופן אשר יביא לפגיעה בערכים מוגנים, למעצרו ולמאסרו. משכך קרה הרי שלא ניתן להתעלם מעברו הביטחוני של הנאשם בעת גזירת עונשו ברם אולם, בנסיבות המפורטות המשקל שאתן לרישום זה יהא מתון.

25. עוד נתתי משקל לכך שהנאשם הינו תושב שטחים, עובדה אשר הופכת את חוויית המעצר, הקשה גם כן, לחוויה קשה אף יותר שעה שהנאשם מנותק ממשפחתו ואינו יכול להסתייע באיש. זאת ועוד, מצבה הכלכלי של משפחת הנאשם קשה ואמו חולה.

26. לבסוף שקלתי לקולא את העובדה אשר צוינה לעיל לפיה העבירה בוצעה בצוותא ואולם רק הנאשם נתפס ומשלם את הדין, הגם שחלקו פחות משמעותי ודומיננטי משל האחר.

27. אל מול השיקולים לקולא שקלתי לחובתו של הנאשם את העובדה שביצע עבירה של גניבת רכב במטרה להרוויח כסף קל ומהיר, תוך שהתעלם מהפגיעה בערכים המוגנים ובקורבן - בעל הרכב, ותוך שהפך ברגל גסה את הוראות החוק האוסרות על כניסתו לשטחי המדינה.

28. לאחר שכבר נכנס הנאשם לשטחי המדינה וגנב את הרכב, נהג בו וזאת מבלי שעבר הכשרה מתאימה ומבלי שהחזיק ברישיון נהיגה או ביטוח. בנהיגתו ניסה להימלט מהשוטרים ורק באורח נס לא הסתיים האירוע עם פגיעות בנפש.

29. הנאשם לא עבר כל הליך טיפולי ומכאן שלא ניתן להעריך את הסיכון שמא הנאשם יחזור על מעשיו, כמו גם את הסיכוי לשיקומו.



30. לאחר שנתתי את דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, לשיקולים לחומרה ולקולא ולכלל הנתונים שהובאו בפני וביניהם גילו של הנאשם, היעדר רישום פלילי (רלוונטי) ונסיבות חייו הקשות, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** למשך 10 חודשים, בניכוי ימי מעצרו על פי חישובי שב"ס.

ב. 6 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת רכוש, למעט החזקת רכוש חשוד כגנוב, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ג. 3 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגת רכב ללא ביטוח, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ד. 1 חודש **מאסר על תנאי** למשך 2 שנים שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל וזאת מיום שחרורו ממאסר.

ה. הנאשם יחתום על **התחייבות כספית** על סך 2000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירות הרכוש בהן הורשע. רשמתי לפניי הצהרת הנאשם.

ו. הנאשם יהא **פסול** מלנהוג למשך 6 חודשים ו**פסול על תנאי** לתקופה של 6 חודשים למשך שנתיים, שלא יעבור עבירות בהן הורשע, וזאת החל מיום שחרורו. רשמתי בפניי כי הנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה ישראלי ואולם יש ברשותו רישיון נהיגה מטעם הרשות.

בשל גילו של הנאשם ותקופת המאסר, לא מצאתי להטיל עליו רכיב עונשי כספי למעט התחייבות כעונש כלכלי צופה פני עתיד.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו על ידי הנאשם בתיק מ"י/מ"ת יועברו לצורך תשלום הקנס ו/או הפיצוי שנפסקו בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.



ניתן היום, כ"ה תמוז תשפ"ב, 24 יולי 2022, בהעדר הצדדים.